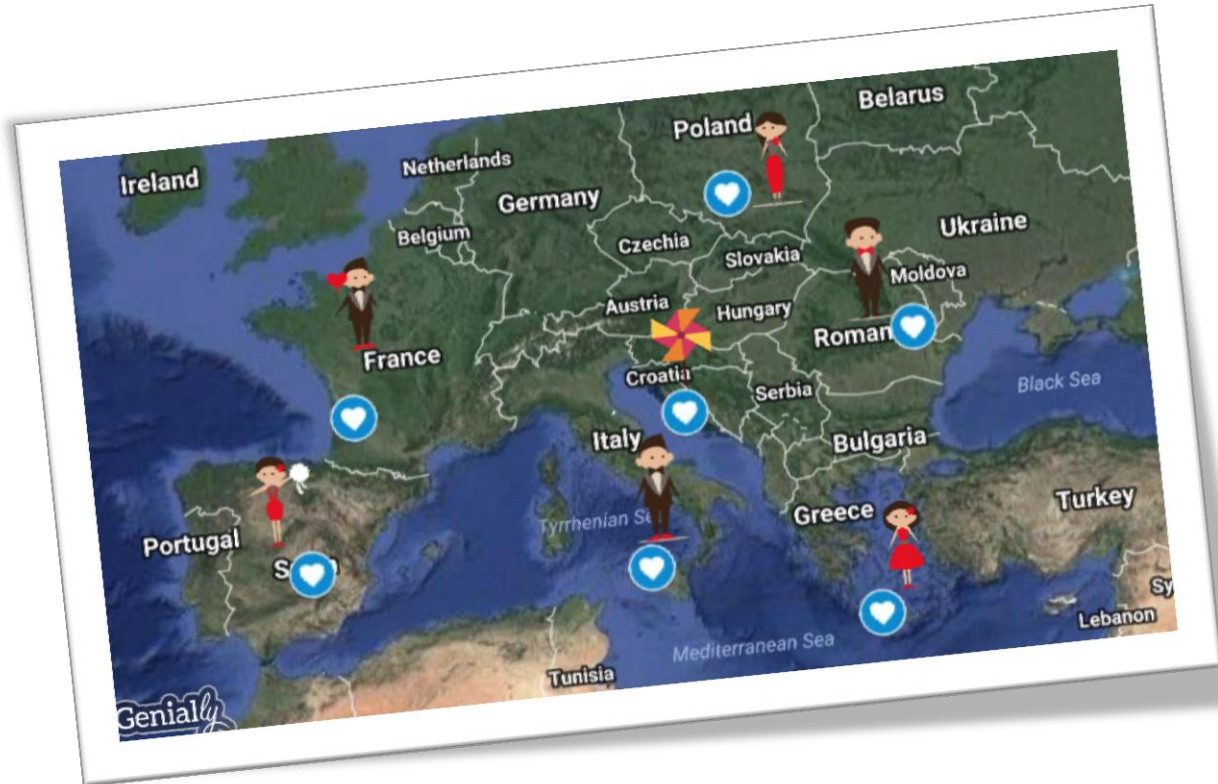

ENERGY FOR LIFE
2016-2019

This project is funded by
the European Union

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΓΟΥΪΦ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Μια συνεργατική ιστορία των σχολείων :

14th Primary School of Rethymno, **Greece**

D.D.Stratale 3o Circolo Luigi Pirandello, Bagheria, **Italy**

CP Felix Grande, Tomelloso, **Spain**

Ecole Primaire Publique de Frontenac, **France**

Szkola Podstawowa Nr 52 im. Malego Powstanca w
Chestochowie, **Poland**

Scoala Gimnaziala Elena Doamna, Tecuci, **Romania**

Osnovna Skola Brodarica, Sibenik-Brodarica, **Croatia**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1:

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΕΝΟΣ ΔΕΛΦΙΝΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΡΕΘΥΜΝΟ

Το φως του ήλιου ξεπροβάλλει στο βαθυγάλαζο ουρανό και οι ακτίνες του καθρεπτίζονται στα κρυστάλλινα νερά του Ρεθύμνου. Άλλη μια μέρα αρχίζει.

Στο δελφινοσχολείο το μάθημα της Ιστορίας έχει τελειώσει και τα δελφίνια ετοιμάζονται για το διάλειμμά τους κάνοντας βουτιές στον αέρα και ατενίζοντας από μακριά το Ρέθυμνο. Αισθάνονται περηφάνια για την καταγωγή τους.

Η δελφινοδασκάλα τους είχε μάθει ότι οι δελφινοπρόγονοί τους είχαν συνοδεύσει τα πλοία των Ελλήνων σ' αρχαία χρόνια και έφτασαν μέχρι την Κάτω Ιταλία και τη Σικελία. Εκεί οι Έλληνες πήγαν για μια καλύτερη ζωή και δημιούργησαν

λαμπρό πολιτισμό. Από τότε τα δελφίνια διοργανώνουν μια γιορτή, τα Δελφινάθλαια κάθε επτά χρόνια. Ένα νεαρό δελφίνι πρέπει να κάνει τον άθλο να πάει στη Σικελία.

Ο Αρίωνας, το μικρό δελφινάκι δεν παιχνιδίζει με τα άλλα τα δελφίνια.

- Τι έχεις, Αρίωνα; Γιατί δεν παίζεις μαζί μας;

- Θέλω να λάβω μέρος στα Δελφινάθλαια. Θέλω να γνωρίσω τη Μεσόγειο.

- Δεν είσαι ευτυχισμένο; Το Ρέθυμνο μας έχει αγαπήσει και το σύμβολο της πόλης είναι το δελφίνι. Γιατί λοιπόν θέλεις να φύγεις; Είσαι μικρό ακόμα γι' αυτόν τον άθλο και είναι αρκετά επικίνδυνο.
- Γιατί το να ζεις δεν είναι αρκετό. Πρέπει να νιώσεις ελευθερία, να γνωρίσεις κι άλλα μέρη. Το αποφάσισα, θα φύγω μακριά.

Έτσι, οι γονείς του τον ετοίμαζαν και του έδιναν συμβουλές. Ο παππούς και ο μπαμπάς του του λένε για τις δικές του περιπέτειες. Η γιαγιά του φτιάχνει ψάρια αλά κρεμ. Ακολουθώντας τον χάρτη που

του έδωσε ο παππούς ξεκινάει το μακρύ του ταξίδι χτυπώντας την τριγωνική του ουρά που γυαλίζει από τον πορτοκαλοκίτρινο ήλιο αλλά και από τα νερά που πέφτουν πάνω της.

Κατευθύνεται προς τα νερά

του Ιονίου συναντώντας φάλαινες, καλαμάρια, χταπόδια. Τα ψαράκια κολυμπούν αμέριμνα στον βυθό παρέα με τους αστερίες και τους ιππόκαμπους.

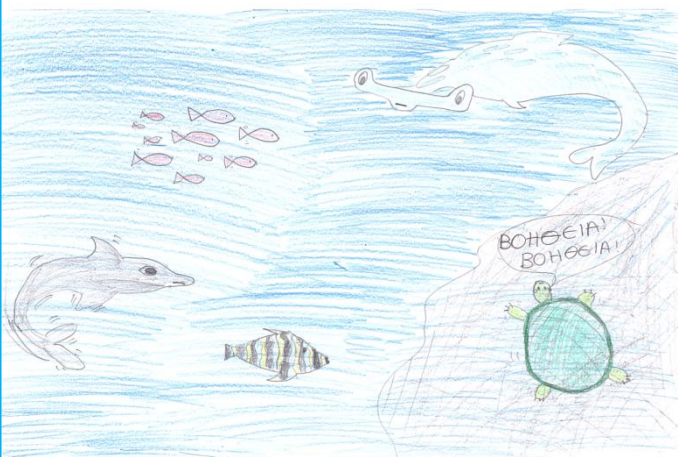

Τα νερά γίνονται γαλαζοπράσινα καθώς φτάνει στις υπέροχες σπηλιές στη Ζάκυνθο. Τέτοια ομορφιά στον βυθό δεν έχει ξαναδεί το μικρό δελφινάκι.

Σε λίγο ακούγεται μια φωνή από το πέλαγος που φωνάζει «βοήθεια». Αναστατωμένος ο Αρίωνας κολυμπάει

προς τα κει και τι να δει! Μια μικρή χελώνα Καρέτα - καρέτα που ζει στη Ζάκυνθο έχει πιαστεί στα δίχτυα των ψαράδων και κινδυνεύει. «Αχ, οι άνθρωποι γιατί δεν προσέχουν;» σκέφτεται. Πλησιάζει κοντά της.

- Βοήθεια, μικρό μου δελφίνι, δεν μπορώ να ελευθερωθώ, φωνάζει η χελώνα.
- Μη φοβάσαι. Θα προσπαθήσω να σε σώσω.

Χτυπάει δυνατά την ουρά του πέρα δώθε, αλλά μάταια. Χρειάζεται να χρησιμοποιήσει και τα δόντια του. Τελικά τα καταφέρνει γιατί τα δελφίνια είναι τα πιο έξυπνα ζώα της θάλασσας.

- Σ' ευχαριστώ. Μου έσωσες

τη ζωή! Έλα να γνωρίσεις την οικογένειά μου κι τους φίλους μου.

- Ευχαριστώ, αλλά πρέπει να συνεχίσω το ταξίδι μου, εξηγώντας του που πηγαίνει.

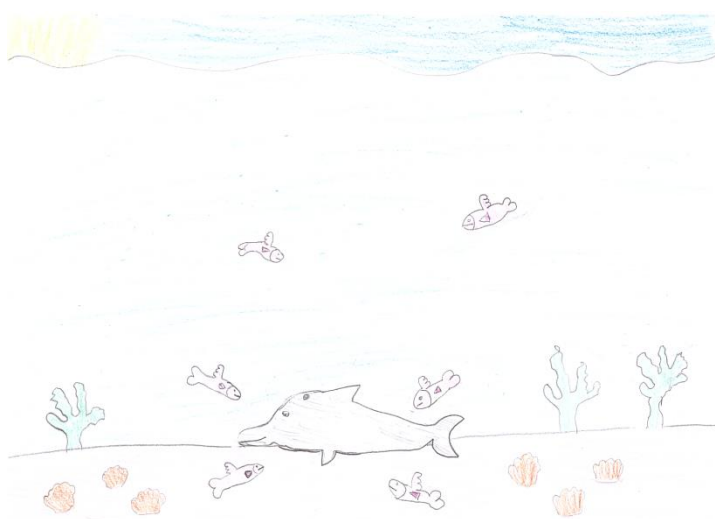
Πιο πέρα φαίνεται ένα μικρό νησάκι που μοιάζει με παράδεισο. Είναι η Ιθάκη, το νησί του Οδυσσέα. Πόσο δίκιο είχε που ήθελε να ξαναγυρίσει στην πατρίδα του.

Ξαφνικά ο ουρανός μαυρίζει, σύννεφα μαζεύονται πάνω του και ενώ ακούγεται ένα

τρομερό μπουμπουνητό, αρχίζει μια τρομακτική καταιγίδα. Τα αφρισμένα κύματα μαστιγώνουν το κορμί του και το δελφίνι βυθίζεται στα βάθη της άγριας θάλασσας και σκεπάζεται από τα φύκια κι από τη σκούρα άμμο. Ο Αρίωνας είναι φοβισμένος.

Η θάλασσα είναι το σπίτι του, όμως τώρα είναι μόνος του, χωρίς την οικογένειά του και τους φίλους του και φοβάται. Καταλαβαίνει τώρα ότι το ταξίδι του είναι επικίνδυνο. Μήπως δεν είναι σωστό να φύγει;

Ύστερα από πολλές ώρες το εξαντλημένο δελφίνι ανοιγοκλείνει τα μάτια του. Τα βλέπει όλα θολά και τα ψάρια το βοηθούν να συνέλθει. Όταν το ζαλισμένο δελφίνι επανέρχεται, τα ψάρια στέκονται πάνω του και το συνοδεύουν στην επιφάνεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΥ ΣΤΗ ΣΙΚΕΛΙΑ

Ένα όμορφο καλοκαιρινό πρωινό, ο Αρίωνας το δελφίни παίζει στη θάλασσα της Μεσογείου κάνοντας μεγάλους πήδους έξω από το νερό. Μεταξύ ενός πηδήματος και του επόμενου είδε ένα ψηλό και παράξενο βουνό, από το οποίο έβγαινε ένα παράξενο κόκκινο υγρό.

Καθώς ήταν πολύ περίεργο, πλησίασε για να ρίξει μια πιο κοντινή ματιά.

Αλλά ξαφνικά μέσα από το βουνό βγήκε ένας δράκος ολοκόκκινος με λαμπυρίζουσες φολίδες. Το δελφίни δεν φοβήθηκε το

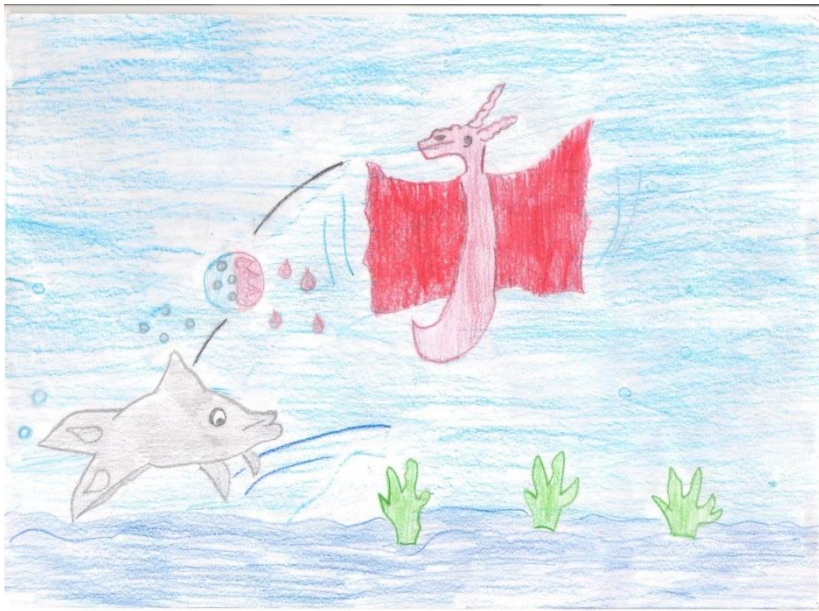

παράξενο πλάσμα, και είπε:

- Γεια σου, Ποιος είσαι και τι είναι αυτό το περίεργο βουνό;

- Γεια σου, είπε ο δράκος, με μια σπηλαιώδη φωνή. Είμαι ο Δράκος, και το όνομά μου είναι Φραντσέσκο, αλλά εσύ μπορείς να με φωνάζεις Φράνσις. Ζω στο

ηφαίστειο της Αίτνας. Αυτή είναι η Σικελία, ένα Ιταλικό νησί που περιβάλλεται από τη Μεσόγειο Θάλασσα. Υπάρχουν πολλά μικρά ηφαίστεια εδώ στη Σικελία, αλλά η Αίτνα είναι το μεγαλύτερο. Ποιος είσαι εσύ; Από πού έρχεσαι;

- Το όνομά μου είναι Αρίων. Είμαι ένα δελφίνι και κατάγομαι από το όμορφο νησί της Κρήτης. Ήρθα να εξερευνήσω την ομορφιά της Μεσογείου Θάλασσας και βλέπω τη Σικελία που είχε κάποτε κατοικηθεί από Έλληνες προγόνους μου. Ψάχνω ένα φίλο για να παίξω.

Θέλεις να παίξεις μαζί μου;

- Φυσικά! απάντησε ο Φράνσις και αποφάσισαν να κατασκευάσουν μαζί μια μπάλα από φωτιά και νερό.

Ήταν μια παράξενη ιδέα, έτσι δεν είναι; Μερικές φορές είναι δύσκολο να φανταστείς ότι δύο πράγματα τόσο διαφορετικά μπορούν να ταιριάζουν μαζί. Αλλά τα δύο στοιχεία με ένα μαγικό τρόπο κατάφεραν να ενωθούν! Έπαιξαν πολλές μέρες μαζί, κουβέντιασαν και είπαν ο ένας στον άλλο πολλές ιστορίες για τα νησιά τους. Πέρασαν μερικές όμορφες μέρες μαζί, αλλά μια μέρα που ο Αρίων εξερευνούσε το βυθό, βρήκε ένα μπουκάλι που είχε μέσα ένα μήνυμα.

Διάβασε το μήνυμα και κατάλαβε πως ήταν γραμμένο από τη φίλη του τη χελώνα που είχε σώσει από τα δίχτυα.

*"Οποιος διαβάσει αυτό το μήνυμα ας έρθει να με βοηθήσεις παρακαλώ! Αιχμαλωτίστηκα από ψαράδες, και με παίρνουν στην Ισπανία πάνω σε ένα μεγάλο καράβι.
ΒΟΗΘΕΙΑ!"*

Ο Αρίων ανήσυχος έτρεξε να ζητήσει βοήθεια από τον Φραντσέσκο για να βοηθήσει τη χελώνα φίλη του.

Ο Φράνσις, σκέφτηκε και αποφάσισε να δοκιμάσει μια ιδέα.

Έτσι αποφάσισε να χρησιμοποιήσει όλη τη

μαγική δύναμη της φωτιάς και έδωσε στον Αρίων μια πέτρα φτιαγμένη από τη Λάβα του ηφαιστείου.

- Όταν με χρειάζεσαι θα αγγίζεις τη μαγική πέτρα και θα γίνεσαι μισός δράκος και μισός δελφίνι. Θα πετάς ψηλά στον ουρανό ή θα πηγαίνεις στον πυθμένα της θάλασσας και θα μπορέσεις να σώσεις τη χελώνα.

Οι δύο φίλοι αποχαιρετιστήκαν και ο Αρίων ξεκινάει το μακρύ ταξίδι για την Ισπανία...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3:

Η ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΤΗΣ ΧΕΛΩΝΑΣ ΦΙΛΗΣ ΤΟΥ ΑΡΙΩΝ

Ήταν ένα ηλιόλουστο μεσημέρι. Ο ήλιος έλαμπε στον ορίζοντα και τα πουλιά χαιρετούσαν όταν συναντούσαν τον Αρίων. Ενώ ο Αρίων σκεφτόταν πώς να σώσει τη φίλη του τη χελώνα θυμήθηκε πώς μοιάζουν τα ισπανικά πλοία επειδή

χρειαζόταν να αναγνωρίσει το πλοίο που βρισκόταν η φίλη του η χελώνα.

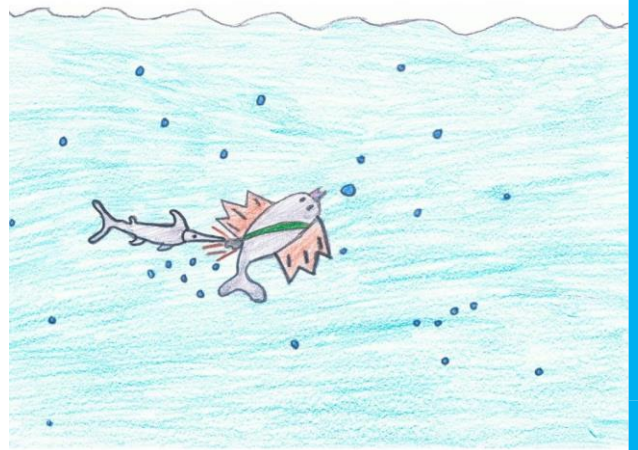
Ενώ κολυμπούσε είδε μια σκιά που τον πλησίαζε γρήγορα. Ήταν ένας ξιφίας που έκοψε το κολάρο το οποίο του είχε δώσει ο φίλος του ο Φράνσις για να κρατάει τη μαγική πέτρα.

Η πέτρα έπεσε κάτω και προσγειώθηκε σε μια τεράστια αχιβάδα. Αμέσως ο Αρίων πήγε στο πυθμένα για να την ανακτήσει. Μόλις ο Αρίων ήταν έτοιμος να την πάρει η τεράστια αχιβάδα έκλεισε και ο Αρίων παγιδεύτηκε μέσα της.

Έγινε απόλυτο σκοτάδι. Αμέσως ο Αρίων φύσηξε μια δυνατή φλόγα για να φωτίσει προς τα πού να πάει. Μετά βρήκε δύο μονοπάτια. Ποιο δρόμο να πάρει; αναρωτήθηκε. Ξαφνικά άκουσε χαμηλές φωνές που καλούσαν για βοήθεια. Ο Αρίων πήγε κατευθείαν να ελέγξει τι συνέβαινε. Βρήκε πολλά σκουπίδια και μαύρες σακούλες και στο κέντρο βρισκόταν μια οικογένεια από σαρδέλες οι οποίες ήταν επίσης παγιδευμένες σε μια από τις πολλές σακούλες που πετάγονται καθημερινά στη θάλασσα.

Ο Αρίων δεν δίστασε να τις απελευθερώσει και όλοι μαζί προσπάθησαν να βρουν την έξοδο. Σε μικρή απόσταση βρήκαν μια πόρτα με μια επιγραφή που έλεγε:

“Για να περάσεις αυτή την πόρτα

πρέπει να βρεις τη λύση στο εξής πρόβλημα:

Υπάρχουν τρεις πόρτες. Σε κάθε μια μπορείς να δεις ένα σημείωμα. Στην πρώτη πόρτα το σημείωμα γράφει πεινασμένος καρχαρίας, στη δεύτερη 5 δηλητηριώδεις μέδουσες και στην τελευταία 12 πεθαμένα της πείνας πιράνχας. "

Ποια πόρτα θα διαλέξεις;

Ο Αρίων ρώτησε τις σαρδέλες ποια επιλογή θεωρούσαν καλύτερη. Η μεγαλύτερη κόρη από τις σαρδέλες βρήκε τη λύση.

- Νομίζω πως πρέπει να διαλέξουμε τον αριθμό τρία επειδή τα πεθαμένα της πείνας πιράνχας δεν θα μας βλάψουν αφού είναι ήδη πεθαμένα από την πείνα.

Εκείνη τη στιγμή η πόρτα με τον αριθμό τρία άνοιξε και ο Αρίων με τις φίλες του τις σαρδέλες συνέχισαν το δρόμο προς την έξοδο.

Ενώ βρισκόντουσαν πολύ κοντά στο να βγούνε έξω από το κοχύλι, έπεσαν πάνω σε έναν τοίχο φτιαγμένο από ένα άγνωστο σε αυτούς υλικό, το βραχώδες υπόστρωμα, ένα εξαιρετικά ανθεκτικό υλικό το οποίο μπορεί να καταστραφεί μόνο με την ύψιστη θερμοκρασία φωτιάς.

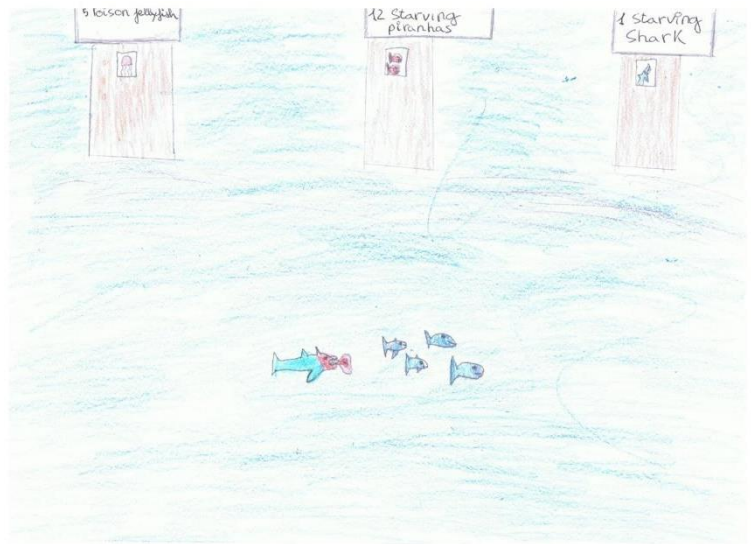
Ο Αρίων χρησιμοποίησε τις φλόγες του δράκου για να καταστρέψει τον τοίχο. Μόλις κατάφεραν να περάσουν απέναντι αντιλήφθηκαν ότι ο τοίχος ξαναχτίστηκε αμέσως.

Όταν ο Αρίων βγήκε στην επιφάνεια είδε στον ορίζοντα ένα κομμάτι Ισπανικής γης και σκέφτηκε:

"Βρίσκομαι πολύ κοντά στην Ισπανία"

Στη συνέχεια, οι σαρδέλες ήθελαν να επιστρέψουν στο σπίτι

τους και αποχαιρέτισαν τον Αρίων και του ευχήθηκαν καλή τύχη. Το μικρό δελφίνι συνέχισε το ταξίδι του. Ξαφνικά ένας δυνατός θόρυβος σόκαρε τον Αρίων. Μόλις γύρισε πίσω είδε πως ένας ανεμοστρόβιλος πλησίαζε κατά πάνω του και μετά ο ανεμοστρόβιλος τον ρούφηξε.

Όταν ξύπνησε αντιλήφθηκε πως βρισκόταν στην Ισπανική ακτή. Ο Αρίων κοίταξε τον ουρανό και αντίκρισε την πιο όμορφη πεταλούδα που είχε δει ποτέ. Πολύχρωμα φτερά και μαργαριτοειδής λάμψεις τον έκαναν να βρίσκεται σε ένα όνειρο.

Ο Αρίων συνέχισε το ταξίδι για το Τομελόσσο. Έτσι το έκανε περνώντας μέσα από μια πληθώρα ποταμιών, λιμνών και λιμνοθαλασσών που βρήκε στο ταξίδι του. Αλλά δεν υπήρχε πάντα νερό στον δρόμο του. Για να λύσει αυτό το πρόβλημα ο Αρίων

χρησιμοποίησε τη δύναμη της φωτιάς για να λιώσει την πέτρα και να βρει υπόγεια νερά.

Έτσι, σιγά σιγά, ο μικρός Αρίων πλησίαζε στον προορισμό του, όταν κοντά στις λιμνοθάλασσες Ρουιντέρα είδε μια χελώνα που ο Αρίων πέρασε για την φίλη του, αλλά συνειδητοποίησε πως αυτή η χελώνα ήταν ένα μέλος από την

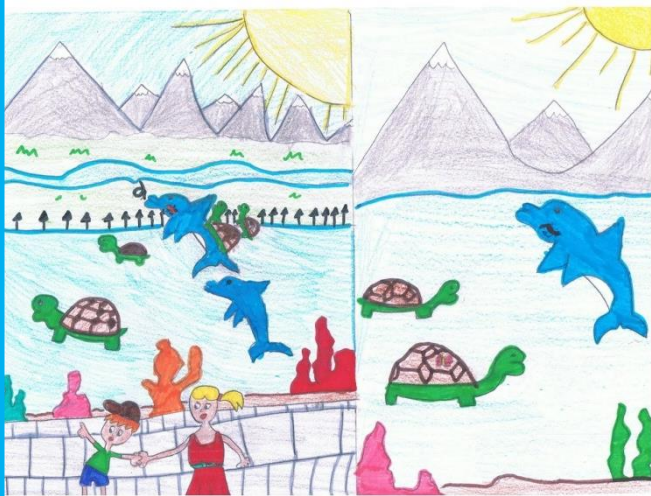
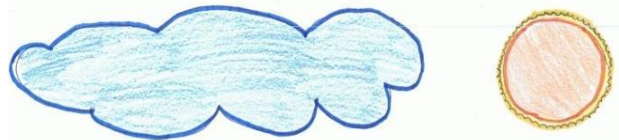
οικογένεια της, συγκεκριμένα μια γριά χελώνα που λεγόταν ότι ήταν μια μάγισσα με μαγικές δυνάμεις. Εκείνη τη στιγμή κουβέντισαν για το πρόβλημα και αποφάσισαν να πάνε μαζί να την σώσουν. Όταν η χελώνα ανέβηκε στα πλευρά του Αριών τα πίεσε δυνατά με τα νύχια της και του έκανε μια πληγή κατά λάθος.

Χάρη στις δυνάμεις της χελώνας, μπόρεσαν να δουν τη φίλη τους σε ένα ζωολογικό κήπο, κοντά στην όχθη του ποταμού. Κρύφτηκαν πίσω από τους θάμνους μέχρι να νυχτώσει. Όταν βγήκε το φεγγάρι, πήγαν δίπλα στο Ενυδρείο με τα δελφίνια και τις

χελώνες και έτσι περάσαν απαρατήρητοι. Λίγο αργότερα βρήκαν τη φίλη τους και αγκαλιάστηκαν σφιχτά όλοι μαζί.

Όταν οι φύλακες του ζωολογικού κήπου δεν κοιτούσαν, ο Αρίων σήκωσε τις χελώνες φίλες του στα πλευρά του και πήδηξε από το Ενυδρείο στο ποτάμι για να είναι ασφαλείς. Εξαιτίας του πολύ βάρους στα πλευρά του, ο Αρίων δεν μπόρεσε να κάνει ένα ψηλό άλμα και συνεπώς ο Αρίων τραυματίστηκε σοβαρά στον φράχτη, παρόλα αυτά έφτασαν στην όχθη του ποταμού χωρίς δυσκολίες.

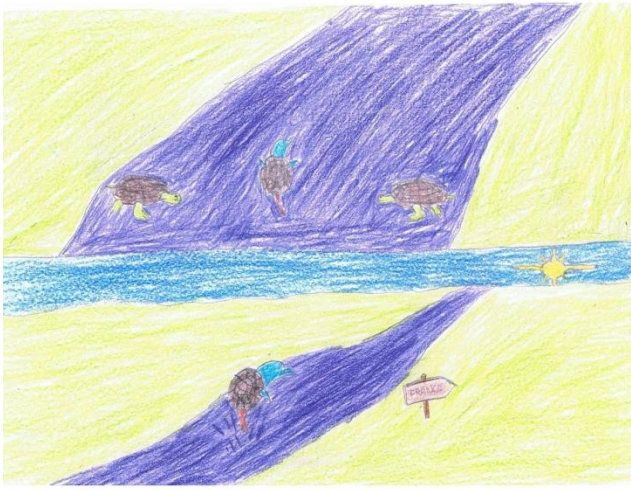

Η γριά χελώνα χάρισε στον Αρίων, από ευγνωμοσύνη για την βοήθεια του, ένα μαγικό κοχύλι που μπορούσε να γιατρέψει την πληγή του και να τον προστατεύει στο ταξίδι του. Και έφτασε η ώρα να πουν αντίο. Όλοι τους ήταν πολύ λυπημένοι αλλά η χελώνα έπρεπε να επιστρέψει στη θάλασσα και ο

φίλος μας ο Αρίων συνέχισε το ταξίδι του για τη Γαλλία, για να αποκωδικοποιήσει το περίεργο χτεσινό του όνειρο...

Τέλος Κεφαλαίου β

Κεφάλαιο 4 Ανάμεσα σε δυο θάλασσες...

Ανάμεσα σε δυο θάλασσες, ένα τρίγωνο στεριάς ανάμεσα σε δυο θάλασσες, πώς είναι δυνατόν?

Αν και είναι αυτό που ο Αρίων ονειρεύτηκε: μια όμορφη λοφώδης γη γεμάτη αμπελώνες, μια περιοχή που ονομάζεται "Entre-Deux-

Mers" ("Ανάμεσα σε δυο θάλασσες").

Και θυμήσου πως ο Αρίων είναι ένα νεαρό δελφίνι που γεννήθηκε στην Κρήτη και ονειρεύεται μια περιπετειώδη ζωή. Μετά την επίσκεψή του στην Σικελία και την Ισπανία, ακόμα κι αν βρέθηκε εκεί, κάπως κατά λάθος, για να σώσει την μια χελώνα, αυτό το νεαρό δελφίνι πιστεύει πως ήρθε η ώρα να εκπληρώσει τα όνειρά του: Να πάρει μέρος στους Δελφίνιους Αγώνες και τώρα ζει το όνειρο που είχε στο Τομελλόσο.

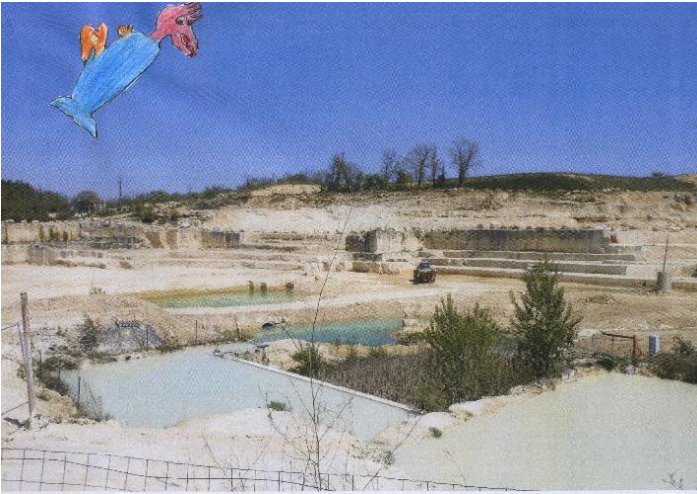

Αυτός είναι ο λόγος που το ταξίδι του ξεκινάει πάντα μέσα από θάλασσες, ποτάμια και ωκεανούς. Τώρα κολυμπάει στον Ατλαντικό Ωκεανό και βλέπει ένα παράξενο σχήμα στην ακτή. Ένα είδος σαν στόμα που είναι σαν πρόσκληση. Αποφασίζει να πάει κατά εκεί και

σύντομα συναντάει δυο επιλογές: ένα μπλε ποτάμι στα αριστερά του και ένα λασπώδες στα δεξιά του.

Ενώ διστάζει, αποφασίζει να πετάξει από πάνω με τα φτερά πεταλούδας του και να δει πώς μοιάζει το τοπίο.

Και να η γη που μοιάζει με τρίγωνο, Entre-Deux-Mers, σχεδιασμένη από τα δυο ποτάμια. Πετάει προς τη στεριά αφού μπορεί να δει πολλά μικρά ποτάμια που μπορεί να κολυμπήσει και ως δελφίνι.

Ο αέρας είναι γεμάτος μυρωδιά και θόρυβο από μηχανήματα. Ο Αρίων είναι λίγο μπερδεμένος και αποφασίζει να βουτήξει στις μεγάλες μπλε λιμνούλες εκεί κάτω. Μπλε σαν τη Μεσόγειο Θάλασσα.

Οι λιμνούλες βρίσκονται σε ένα λατομείο όμορφης άσπρης πέτρας. Οι άνθρωποι και οι υδροφόρες έρχονται για να πάρουν νερό για να δροσίσουν τα μηχανήματα που ο Αρίων άκουγε πριν. Εκείνα τα μηχανήματα κόβουν την πέτρα σε κομμάτια. Ο θόρυβος είναι πολύ δυνατός και ο Αρίων προτιμάει να φύγει. Αλλά σκέφτεται όλες τις ιστορίες που θα διηγηθεί στους φίλους και την οικογένειά του μόλις επιστρέψει πίσω στο Ρέθυμνο.

Ένα μικρό αεράκι τον παρασύρει στα περίεργα φυτά που είχε δει ενώ πετούσε πάνω από την περιοχή. Τα φυτά φαίνονταν από τον ουρανό σαν να σχηματίζουν ίσιες γραμμές.

There are men working on huge noisy machines. The perfume comes from there too. First unidentified Arion recognizes it now: it is the perfume of grapes. And he knows those plants: this is a vineyard all around. Vineyards as in Crete, in Sicily or in Spain.

Υπάρχουν άνθρωποι που δουλεύουν πάνω σε τεράστια θορυβώδη μηχανήματα. Η μυρωδιά προέρχεται από εκεί επίσης. Στην αρχή

δεν μπορούσε να την αναγνωρίσει αλλά ο Αρίων την αναγνώρισε τώρα: είναι η μυρωδιά των σταφυλιών. Και ξέρει αυτά τα φυτά: αυτός είναι ένας αμπελώνας ολόγυρα. Αμπελώνες όπως στην Κρήτη, στην Σικελία και στην Ισπανία.

Όπως πλησίαζε, συναντάει μια ομάδα παιδιών: είναι μαθητές από το σχολείο της γειτονιάς και αμέσως τον περικυκλώνουν και τον ρωτάνε χιλιάδες ερωτήσεις. Βρίσκονται στον αμπελώνα με τη δασκάλα τους για να τον μελετήσουν.

"Πώς σε λένε;" , "Γιατί έχεις φτερά;" , "Είσαι δελφίни ή πεταλούδα;" ,

"Από πού κατάγεσαι;"

"Πώς βρέθηκες εδώ στο Φροντενάκ;"

Ο Αρίων προσπαθεί να απαντήσει και εξηγεί:

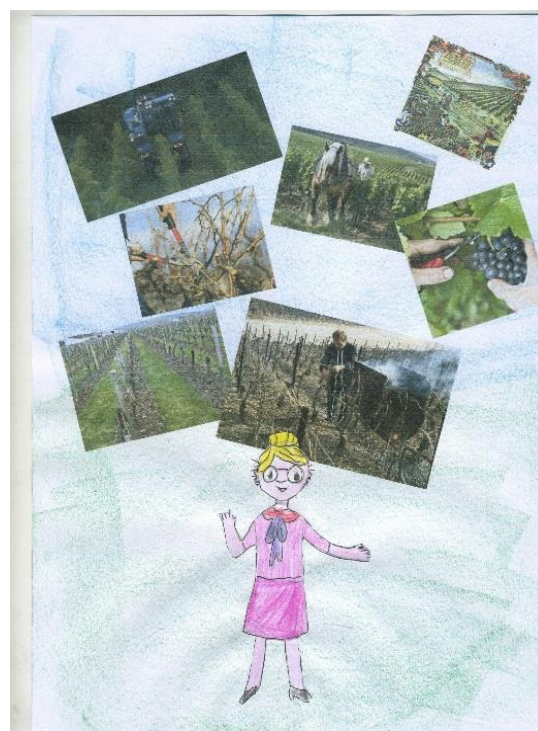
- "Είμαι ο Αρίων. Γεννήθηκα στην Κρήτη, στο Ρέθυμνο. Ήθελα να πάω στη Σικελία λόγω των Δελφίνιων Αγώνων

αλλά συνάντησα μια χελώνα και τη βοήθησα όπως και τις σαρδέλες στην Ισπανία και συνάντησα επίσης ένα δράκο..."

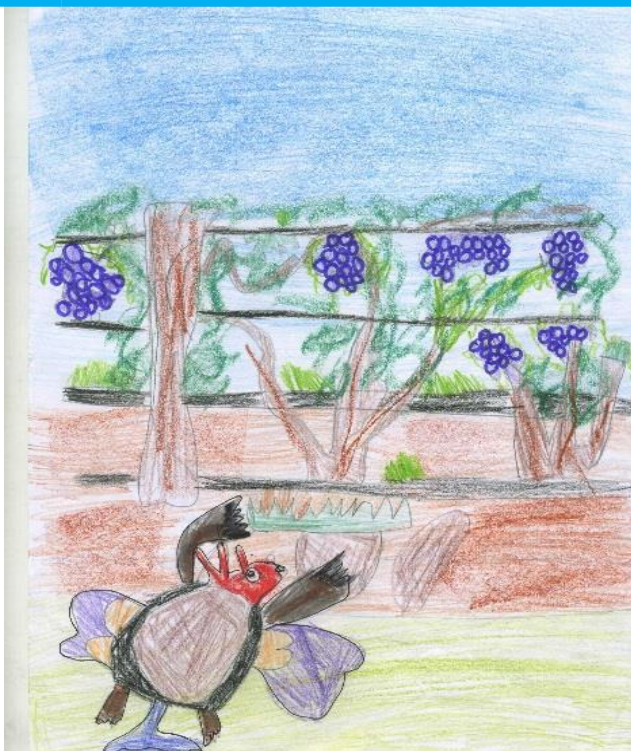
- "Ένα δράκο; Πες μας κι άλλα!"

Κανείς δεν μπορούσε να σταματήσει τα παιδιά ούτε καν η δασκάλα τους. Αλλά όταν ξεκινάει πάλι επιτέλους την παρουσίαση της ο Αρίων δείχνει μεγάλο ενδιαφέρον. Αυτή λέει πολλά πράγματα για τα σταφύλια και τους αμπελώνες και πώς εργάζονται οι άνθρωποι εκεί.

Αυτή λέει ότι τα σταφύλια είναι ένα εξαιρετικό είδος φυτού, του οποίου οι ρίζες πάνε πολύ βαθιά στο έδαφος. Αλλά δεν είχε φέρει κάποιο εργαλείο για να σκάψει το έδαφος και να δείξει στους μαθητές πόσο βαθιές είναι οι ρίζες.

Ο Αρίων συμερίζεται την απογοήτευση των παιδιών και καθώς σκέφτεται το μαγικό καβούκι που του έδωσε η χελώνα, νιώθει κάτι περίεργο στα πτερύγιά του. Δυνατά νύχια αρχίζουν να φυτρώνουν πάνω σε δυνατά κοντά του πόδια και τώρα μπορεί να σκάψει και κάνει τις ρίζες του φυτού να εμφανιστούν!

Και οι μαθητές και η δασκάλα λένε:
- "Μα εσύ μοιάζεις με χελώνα τώρα! Γιούπι Αρίων, τα πήγες πολύ καλά."

Σε ευχαριστούμε! Τι μοναδικό και περίεργο πλάσμα είσαι τώρα. Είσαι και δελφίни και δράκος και πεταλούδα και χελώνα. Συνδυάζεις και τα τέσσερα στοιχεία: Νερό (Water), Γη (Earth), Αέρα (Wind), Φωτιά (Fire). Ας σε ονομάσουμε WEAF! Και κάνουμε την εμφάνισή σου τη μασκότ του σχολείου μας!"

Ο WEAF- Αρίων είναι πολύ χαρούμενος. Ακολουθεί τους μαθητές και τη δασκάλα τους πίσω στο σχολείο αλλά όταν η ομάδα μαζεύεται για να πάει στην αυλή, ο WEAF-Αρίων μπαίνει σε ένα φορτηγό που είναι παρκαρισμένο μπροστά από το σχολείο. Είναι τόσο περίεργος! Είχε χρόνο απλά για να δει τις

όμορφες πέτρες από το λατομείο πριν παγιδευτεί μέσα στο όχημα. Η πίσω πόρτα ξαφνικά κλειδώνει και ανάβει η μηχανή. Οι πέτρες ξεκινάνε ένα μακρύ ταξίδι μέσα από την Ευρώπη για να παραδοθούν στην Πολωνία!

Ήταν μια ηλιόλουστη μέρα χωρίς σύννεφα. Μετά από ένα μακρύ άλλα ήρεμο ταξίδι ο Αρίων έφτασε στην Πολωνία. Αφού ξεκουράστηκε λίγο, αποφάσισε να παίξει στη Βαλτική Θάλασσα. Ενώ διασκεδάζε, άκουσε μια

παράξενη φωνή να έρχεται από τον πυθμένα της θάλασσας. Χωρίς δισταγμό κολύμπησε προς αυτήν. Μετά από λίγο παρατήρησε ένα παράξενο ζώο. Ο Αρίων αποφάσισε να το χαιρετήσει.

- "Γεια! Με λένε Αρίων .Είμαι ένα δελφίνι από την Κρήτη."
- "Χαίρω πολύ", απάντησε ένα παράξενο πλάσμα.
- "Πώς σε λένε;", ρώτησε ο Αρίων.
- "Είμαι ο Άτομ, και είμαι ένα σαλάχι", είπε αυτό.
- "Είσαι από εδώ;", ρώτησε ο Αρίων.
- "Ναι. Θα ήθελες να μάθεις για την περιοχή μου;", ρώτησε ο Άτομ.

Ο Αρίων συμφώνησε πρόθυμα και σύντομα ξεκίνησαν. Η πρώτη τους στάση ήταν ένας γερανός ανύψωσης στο Γκντανσκ. Ο Αρίων ήταν πού περίεργος να τον δει και ο Άτομ του είπε πως αυτός ήταν ένας από τους πιο παλιούς γερανούς στον κόσμο. Μετά έφτασαν στην προβλήτα του Σόποτ. Ο Άτομ του είπε μερικές ιστορίες σχετικά με αυτή και ο Αρίων αναρωτιόταν πώς είναι δυνατόν να χτίσεις την κατασκευή πάνω στην επιφάνεια του νερού. Στη συνέχεια έκαναν ένα διάλειμμα για βραδινό. Φάγανε γεμιστά ψάρια και λίγη σαλάτα σερβιρισμένα σε ένα κοχύλι. Ο Αρίων το απήλαυσε πολύ που έφαγε και δεύτερη μερίδα. Μετά κολύμπησαν στο Βεστερπλάττε. Ο Άτομ τα σημαντικότερα γεγονότα που σχετίζονται με αυτό. Τελικά έφτασαν σε ένα λιμάνι.

Ο Αρίων είδε πολλά πλοία διαφορετικών τύπων: μεγάλα, μικρά, αρχαία και σύγχρονα. Κατάφερε να μάθει μερικά περίεργα γεγονότα σχετικά για ένα από αυτά. Αφού είχαν τελειώσει το ταξίδι τους, διασκέδασαν μαζί.

Κυνήγησαν και έπαιξαν με μια μπάλα. Μετά ο Άτομ παρουσίασε την μεγάλη 15μελή οικογένειά του. Φάγανε ένα απλό, ταπεινό δείπνο. Πριν την αναχώρηση του Αρίων, κουβέντιασαν. Όταν οι δυο φίλοι ξεκίνησαν να αποχαιρετιστούν, ένιωσαν να τους τραβάνε μέσα σε ένα δίχτυ. Ήταν ψαράδες! Δεν μπορούσαν να βγουν έξω. Τους πήραν μακριά.

Κεφάλαιο 6

Ο ΓΟΥΪΦ ΑΦΕΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

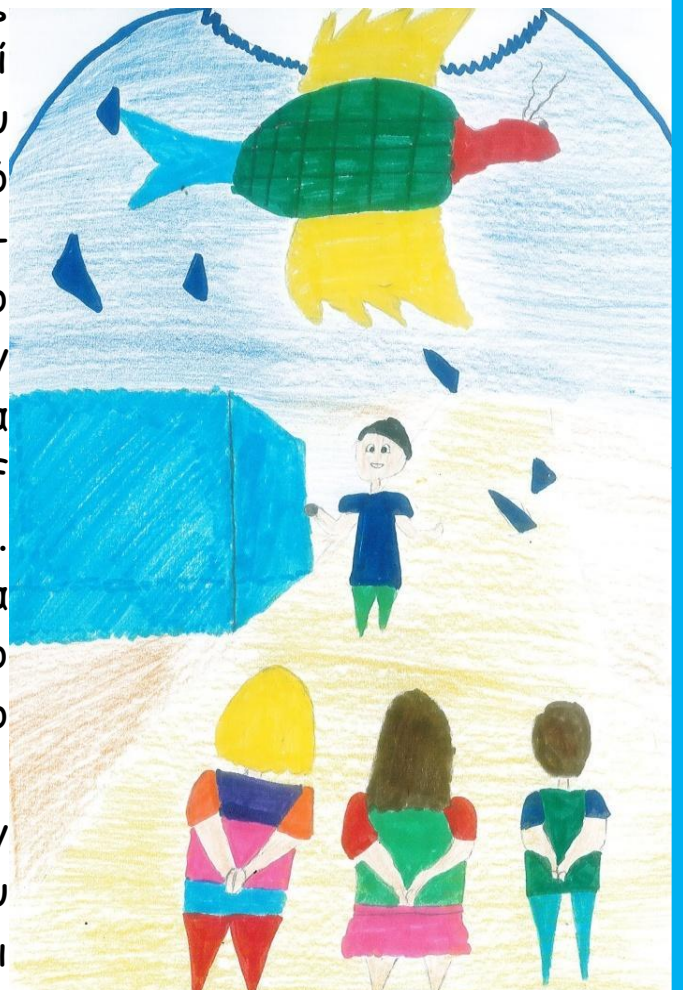

Έκπληκτοι που είδαν το περίεργο πλάσμα, οι φαράδες αποφάσισαν να ζητήσουν τη γνώμη του καπετάνιου Άντον, που ήταν Ρουμάνος. Αυτός τους συμβούλεψε να το φέρουν στο Μουσείο Αντίπα, στο Βουκουρέστι.

Μια ομάδα ερευνητών δούλεψε για πολλές μέρες, αναλύοντας προσεχτικά το πλάσμα, αλλά κανείς δεν μπορούσε να εξηγήσει την προέλευσή του.

Μια μέρα, ενώ ο Γουίφ ήταν μόνος και θλιμμένος σε ένα γυάλινο κλουβί στην κεντρική αίθουσα του μουσείου, μια ομάδα μαθητών από το Σχολείο Ελένα Ντοάμνα - Τεκούτσι ήρθε για να επισκεφτεί το μέρος. Ακούγοντας τις φωνές των παιδιών και βλέποντας τα χαρούμενα πρόσωπά τους, ο WEAF σηκώθηκε και ζήτησε βοήθεια. Ξαφνικά όλα τα παιδιά έκαναν μια ανθρώπινη αλυσίδα γύρω από το κλουβί που είχαν δει " το περίεργο πλάσμα"

φτιαγμένο από τα σύμβολα των τεσσάρων στοιχείων. Εκείνοι που ήταν πιο γενναίοι ξεκλείδωσαν και άνοιξαν το κλουβί.

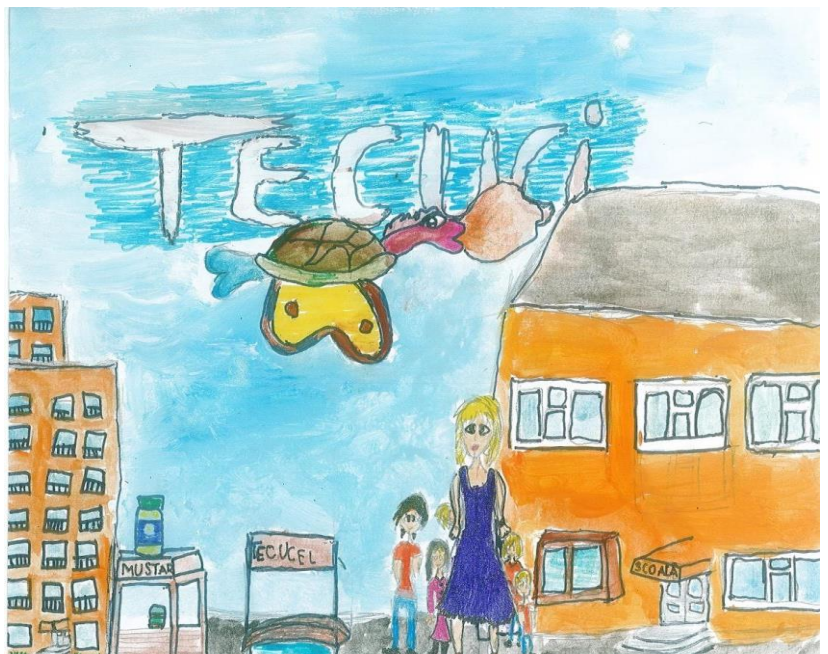

Απελευθερωμένος από την αιχμαλωσία, ο WEAF πέταξε μέσα από το γυάλινο θόλο του μουσείου. Μετά από πολλές μέρες αιχμαλωσίας, ανυπόμονος να είναι ελεύθερος και προσμένοντας να χαλαρώσει, ο WEAF αφέθηκε να παρασυρθεί

από μια περιπέτεια πάνω από τα Καρπάθια Όρη. Από ψηλά μπορούσε να δει τα όμορφα μέρη της Ρουμανίας: τον ορεινό δρόμο Τρανσαφαγκάρασαν, τον ορεινό δρόμο Τρανσαλπίνα, το Κάστρο Μπραν, το βράχο Σφίγγα και τα βράχια Μπαμπέλε. Μπορούσε επίσης να δει όμορφα δάση, τόσο πράσινα σαν το σμαράγδι, κρυστάλλινα νερά, πολύχρωμες πόλεις.

Η νοσταλγία για την πατρίδα επισκίαζε τη χαρά του ταξιδιού αλλά ο WEAF δεν μπορούσε να φύγει χωρίς να ευχαριστήσει τα παιδιά που τον είχαν απελευθερώσει. Για αυτό το λόγο αποφάσισε να Τεκούτσι, όπου το θέαμα ήταν ενδιαφέρον με χρυσά χωράφια με σιτάρι εμπλουτισμένα με κόκκινες παπαρούνες, λαχανόκηπους και θερμοκήπια, αμπελώνες και κήπους με δέντρα.

Όταν πετούσε πάνω από το σχολείο ο WEAF άκουσε τις φωνές των παιδιών να φωνάζουν το όνομά του αφού τον είχαν αναγνωρίσει.

Αν και ήταν κουρασμένοι, ακολούθησε το δρόμο προς το νότο που του είχαν δείξει οι φίλοι του προς τον ποταμό Δούναβη.

Στο Γκαλάτσι, ο WΕΑF ξεκίνησε να κολυμπάει στη φορά του ρεύματος μέσα στα δροσερά κύματα του Δούναβη.

Κεφάλαιο 7

Τα χαρούμενα νέα και η πρόσκληση σε ένα αξέχαστο πάρτι φιλίας και αγάπης

Ο WΕΑF κολυμπούσε και ακολουθούσε το ρέμα του ποταμού Δούναβη μέχρι που έφτασε στην όχθη της Κροατίας. Ήθελε να βρει τους καινούριους φίλους του και να του πει για τις περιπέτειες του.

Ξαφνικά ο WΕΑF συνάντησε το χελιδόνη Λαστάνα, που ζει στο Φυσικό Πάρκο Κοπάκι ριτ.

-“Γεια, πώς σε λένε;” ρώτησε. “Ναι, εσένα περίεργο πλάσμα, σε εσένα μιλάω.

-“Το όνομά μου είναι WΕΑF” απάντησε ο WΕΑF. “Το δικό σου;”

-“Είμαι η Λάστανα. Στην κροατικά σημαίνει θηλυκό χελιδόνη. Θες να έρθεις μαζί μου στο Κοπάκι ριτ;” ρώτησε.

-“Θα το ήθελα πάρα πολύ,” απάντησε ο WΕΑF.

Ο WΕΑF εντυπωσιάστηκε

πολύ από το Κοπάκι ριτ, ιδιαίτερα με τα πουλιά του βάλτου. Πέταξε

μαζί τους, περιπλανώμενος ψηλά στον ουρανό από όπου είδε το πράσινο μέρος με τους κήπους, τα χωράφια και τα δάση.

Χαμήλωσε πιο κοντά στο έδαφος. Η μυρωδιά από τα

ροδαλά φρούτα, τα οποία λάμπανε στον ήλιο, θάμπωσαν το βλέμμα του. Η Λαστάνα τον προσκάλεσε σε μεσημεριανό.

- " Πεινάς;" ρώτησε η Λαστάνα και του έδειξε με τα φτερά της τα φρούτα γεμάτα με ήλιο.

Ο WΕΑF συνειδητοποίησε πόσο μακρύ ήταν το ταξίδι του και ήταν εξουθενωμένος και πεινασμένος.

- " Μπορώ;" ψιθύρισε ο WΕΑF και πριν να απαντήσει η Λαστάνα έφαγε ένα ζουμερό δαμάσκηνο.

Μετά από ένα σύντομο γεύμα αποφάσισαν να συνεχίσουν το ταξίδι γύρω στην Κροατία. Πετάζανε πάνω από βελανιδιές, την επίπεδη έκταση της πεδιάδας, πάνω από τις πλαγιές με τους όμορφους αμπελώνες.

- "Κοίτα κάτω," είπε η Λαστάνα, "ακολουθήσέ με." Αυτή αποφάσισε να τον γνωρίσει στους φίλους της, Κλεπετάν και Μαλένα, τους διάσημους πελαργούς της Κροατίας και τις ιστορίες αγάπης για τους δυο τους.

- " Που βρισκόμαστε;" ρώτησε ο WΕΑF.
- " Στο Φυσικό Πάρκο Λονσκο Πολιε, συγκεκριμένα στο χωριό Τσιγκοκ, που ονομάζεται το χωριό των πελαργών" απάντησε η

Λαστάνα. Ο Κλεπετάν και η Μαλένα ήταν υπέροχοι οικοδεσπότες, και μετά από πολλά παραδοσιακά κροατικά γεύματα, ο WΕΑF τους είπε για τις περιπέτειες του και πως γνώρισε θαυμάσιους χαρακτήρες στο ταξίδι του. Η νύχτα έπεφτε αργά και ο

ήλιος ετοιμαζόταν για τη βραδινή του ξεκούραση. Μικρά πουλιά στις φωλιές τους ακούγανε προσεχτικά τις ιστορίες του WEAF στο δρόμο για την Κροατία.

Το επόμενο πρωί, νωρίς την αυγή, συνέχισε το ταξίδι του. Ήθελε να δει

την Αδριατική Θάλασσα, για την οποία είχε ακούσει πολλές ιστορίες όταν ήταν μικρός. Η Λαστάνα πρότεινε να επισκεφτούν πρώτα το Ζάγκρεμπ, την πρωτεύουσα της Κροατίας. Το πιο ενδιαφέρον για τον WEAF ήταν το μουσείο του Ντράζεν Πέτροβιτς, ενός από τους καλύτερους παίκτες καλαθοσφαίρισης όλων των εποχών.

Την ίδια μέρα συνέχισαν το ταξίδι τους προς τη θάλασσα. Η μέρα ήταν ηλιόλουστη και ζεστή. Ο WEAF ήθελε να δροσιστεί λίγο, έτσι η Λαστάνα πρότεινε να επισκεφτούν το Φυσικό Πάρκο των λιμνών Πλίτβιτσε. Τα κρυστάλλινα νερά ξύπνησαν την επιθυμία του WEAF για παιχνίδι. Έμαθε στη Λαστάνα το άλμα του δελφινιού και εκείνη του έμαθε πως να κάνει μπροστινό σάλτο στον αέρα.

Δροσισμένοι και ενθουσιασμένοι αποφάσισαν να συνεχίσουν. Είδαν το Βέλεμπιτ, το ψηλό βουνό που χωρίζει την Κροατία σε δυο διαφορετικά μέρη. Υπήρχε μια μαγευτική θέα της θάλασσας. Η ακτογραμμή και τα πολλά νησιά, οι λόφοι και οι κορυφές τον μάγεψαν.

- " Η Κροατία είναι μια χώρα με πάνω από χίλια νησιά" είπε η Λαστάνα όταν είδε τον ενθουσιασμό του

WEAF.

Όπως έπεφτε ο ήλιος αργά στη θάλασσα είδε ένα κοπάδι από δελφίνια. Από την επιθυμία του να κάνει νέες γνωριμίες τα ακολούθησε. Μετά το πρώτο άλμα είδε την Αντριάνα, τη Μεσογειακή

φώκια Μονάχους. Την ακολούθησε στο Σίμπενικ, την πόλη των οχυρών, για να δει τον Καθεδρικό του Άγιου Ιάκωβου και τα όμορφα μικρά και στενά δρομάκια.

Η Λαστάνα έφτιαξε μια φωλιά στον Θόλο του Καθεδρικού και ο WEAF γνώρισε τον έρωτα της ζωής του και αποφάσισε να μείνει λίγο ακόμα. "Η Κροατία είναι μια μικρή χώρα με μεγάλη καρδιά" σκέφτηκε.

Ενώ βλέπανε το ρομαντικό ηλιοβασίλεμα ο WEAF έλεγε ιστορίες για τις μεγάλες περιπέτειες του και για τις χώρες που είδε.

Εκείνη τη στιγμή αποφάσισαν την επόμενη μέρα να γυρίσουν πίσω από την ίδια πορεία και να διαδώσουν τα χαρμόσινα νέα και να προσκαλέσουν όλους τους φίλους τους σε ένα αξέχαστο πάρτυ φιλίας και αγάπης!

ΤΕΛΟΣ!!!

